

ELŐFIZ. ÁR:

Egész évre 4 frt
Félévre . . 2 „
Negyedévre 1 „
Egyes szám ára
10 kr.

HIRDETÉSEKET

felvesz
a kiadóhivatal
GYŐR
Kármelita-tér
8. sz.
III. emelet.

Élczlap képekkel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kármelita-tér 8. sz.

Megjelenik vasárnap.

EMLEKSOROK.

I. Egy végrehajtó emlékkönyvébe.

Halátlak, messziről már
Süveget emelek,
A modorom szívélyes,
Kézfogásom meleg.
Pedig a vers értelme
A szívemen van ám:
„Nem mondom, hogy szeretlek,
Mihaszna mondanám?“

II. A hitveshez.

Emlékszel még az esküvésre,
Mit pap előtt tevénk?
A te szived már elfeledte
Amaz oltári fényt.
De én ha látom a papot, ki
Esketett akkoron,
Eszembe jut mindig, mert néki
Stóláját még „hozom“.

III. A jó barátához.

Hogy jó barát volt Damon s Pythias,
Tudjuk mi azt nagyon.
Egyik a másikért, hajh, zálogul
Maradt el egykoron.
Hogy jobb barátok vagyunk, mint azok,
Az is csak tiszta sor:
Mert egymásért, hajh, zálogba adánk
Óránkat annyiszor!

IV. Hitelezőimhez.

Lesik, várják, hogy már mikor
Jön meg a pénzem,
Éhes vadakként rontanak
Rám, hogyha léssen.
Már megkaptam a pénzemet,
Rejti kabátom:
„De én nem mondom senkinek,
Ki nem kiáltom!“

V. A régi bölcsekhez.

Azt mondátok, ti böles urak,
Hogy hallgatni arany.
Nem voltatok joghallgatók,
Tudom bizonyosan.
Mert másként nem monóttatok
Volna ily zöldeket,
Hallgatni csak vizsgálaton,
De ott aztán lehet!

Pagát Pepi.

arabonczias D.
a közgyűlésen.

Polgármester. Tekintetes közgyűlés, ezennel megnyitom a gyűlést, igen örvendek, hogy a mértékhitelítés és disznószállítás mágnese ily szép vas-kalapokat vonzott ide. (Egerváry indokolni akarja a megnyitót, de közbevág a :)

Főjegyző. Tatiktetik tatiktetik tatiktetik . . .
. tatiktetik.

Közgyűlés. Tatiktetik.

Kozits tanácsos. Van szerencsém előterjeszteni a mértékhitelítési ügyet. Jelentem t. Közgyűlés, hogy a bizottság hét évi keresés, hetvenhét ülés és hétszázhetvenhét közgyűlési előadás után a Stadler-féle telket ajánlja megvételre. (Általános mozgósítás az újvárosi asztalvégen, torokköszörülés, hmmölés és elégedetlen czihelődés. Egerváry indokolni akar, de fölkel:)

Szentmihályi. Tekintetes közgyűlés! Mi, Győr-újvárosiak nem fogadhatjuk el ezt a tervet. Mert kérem alássan, van a városnak sok telke. Itt van például a főtér. Egész héten üres, kivéve hetivásárokat. Minek heverjen ez a tér haszontalanul. Nem hoz semmi hasznot, tehát nem képvisel semmi tőkét. Ellenben a Stadler telek, amit megakarunk venni, az pénzt kóstál. Ide kell helyezni tehát a mértékhitelítő bódét és a tetejébe egy tornyot építeni, abba a toronyba lakják a mértékhitelítő és onnan ellenőrizze a rendőrkapitányságot. Másrészt azonban van Újvárosban a festő utcában egy bádogos, van annak egy literje, ezt a litert a jövő esztendőben hitelesíteni kell. Már most kérдем a tek. közgyűléstől, nem istentelenség lenne azt a szegény, azt az ártatlan, azt a derék, azt a jó iparost (könyeket hullat a képzelt literbe) kilárasztanók a szeszgyárhoz, a literes fazekat hitelesíteni!?! Hát nem könnyebben huzza be 6 steier ló a szeszgyár hordóit újvárosba, a bádogos mesterhez? Hiszen 6 ló sokkal erősebb, mint egy szegény iparos! — (Igaz! a szélsőbalról.) Allítsuk tehát a mértékhitel-

lesítő színt a festő-utczába. (Két festőutczai lakos élénk helyeslést visz véghez.) Én, tisztelt közgyűlés, nem bizhatom a Kozits-féle bizottságban, kérem tehát abba még magamat beleválasztatni. (Engem is, engem is! hangok a szélsőbalon.) Továbbá tek. bizottság, azon — igen rövid leszek — a szeszgyár melletti funduson nem lehet vízlevezetést csinálni 8000 frton alul. Mert engedjenek meg, de azt hiszem, hogy egy mérnök nem ért ahhoz. Kérem tehát a közgyűlést, méltóztassék elfogadni az ajánlataimat, még pedig valamennyit és építsünk mindenhová mértékhitelítési házat, csak oda ne, ahova a bizottság mondja. (Élénk helyeslés a baloldalon, Egerváry indokolni akarja a helyeslést, dt feláll :)

Hechtl. En is hozzájárulok az indítványhoz, azzal a különbséggel, hogy Nádorvárosba kívánám helyezni. — (Egerváry indokolni akarja, de elébe vág :)

Domonkos: Tisztelt bizottság, nézetem szerint igen hozzájárulok az indítványhoz, azzal a módosítással, hogy a molnárok telke elé kell állítani. (Egyszerre huszan feállnak, mind más-más helyre akarják helyezni a hivatalt, de már akkor feláll;)

Egerváry. Tekintetes főispán ur, méltóságos közgyűlés! En ezt az indítványt igen helyesnek találok, amit Szentmihályi képviselőtársam tett, miért, mert a többi semmit sem ér. En igens azt indítványozom, hogy a Veszelovszky-féle ház helyére emeljük a hivatalt, miért mert az a hely igen szabálytalan, ha tehát oda még egy szabálytalan házikót s egy diszes sövénykerítést vezetünk, az szabályos lesz. Indokolom állításomat. Tudjuk azt a latinból, hogy két tagadás egy állítást képez, két szabálytalanság tehát egy szabályosságot. Miért mert — igen rövid leszek tekintetes közgyűlés — a mérnöki tudomány már annyira haladt, hogy fából igen könnyen lehet vaskarikát csinálni. En tehát indítványozom, hogy a Veszelovszky-telekre emeljük a hivatalt. Másrészt kérem alássan melegen pártolom azon tisztelt indítványt, tekintetes közgyűlés, amelyet Hechtl képviselő ur tett, mert valóban magam sem tudnék szebb helyet, mint Nádorvárosban a békavárban. Miért mert itt vízvezeték sem kell, tavasszal ugyanis méltóságos közgyűlés tekintetes főispán, annyi víz van ott, hogy egész esztendőre elláthatjuk belőle magunkat, így tehát ezen a részen megtakarítjuk azt, amit máshol elvesztünk. Ennél jobb helyet magam sem tudnék, én tehát határozottan ezt bátorodom ajánlani. Másrészt tekintetes bizottság, csatlakozom azon indítványhoz, hogy a mértékhitelítő hivatal a festő utcába helyeztessék, miért mert tekintetes közispán, méltóságos főgyűlés, ez a festő utca az, amely a festőutca. Ennek folytán én ezen alkalmas helyet el nem ejteném semmiesetre sem, miért mert a város érdeke ezt kívánja. Azonban a tekintetes közgyűlés, a bizottság által ajánlatba hozott Stadler-féle szeszgyári telek ellen

már csak azért sem lehet kifogásom, mert az, határozottan legalkalmasabb e célra. Nám mondom, ennek a teleknek a legnagyobb előnye az, hogy a földön terül el és így tekintetes közispán ur, méltóságos főgyűlés, ki van zárva azon eshetőség, hogy ne a földön feküdjék. Ezt a telket nagyon pártolom és meg vagyok győződve, hogy egyetért velem a tekintetes közgyűlés, midőn egy másik körülményre leszek bátor — igen rövid leszek — felhívni a figyelmet, ez pedig az, hogy nem jó lenne e, sőt többet mondok, nincs más választásunk, mint a libalegelőre építeni a hivatalt, miért mert a libák legeltetése azon tényező, melylyel nekünk elvégre is el kell számolnunk. Azért is tekintetes közgyűlés — igen rövid leszek, ajánlom a hosszuhidnál levő Stadler-féle városi telket, miért mert más már nincs hátra. (A főispán elájul, a képviselők megszedülnek, a nap lehanyatlik az égről, de a szónok még mindig „ajánl“, míg végre Kozits is Szent Pálként ajánlja magát s faképnél hagyja az oláhokat, mindenki elajánlja magát s hiteles értesülés szerint másnap este fél 6-kor szónok is befejezte beszédét.)

Vér a vizért.

— Ballada. —

Ülvén szobájában hasonszenvi Tury,
Gondolja magában: jó volna kis muri,
Ámde boros muri, mert csak ez az uri
És ez a gondolat az oldalát furi.

Ülvén szobájában hagymási Szilágyi,
Spiritusztól égvén keble melegágyi,
Vizet kell rá inni, legyen bár parágyi,
Vizért vonaglának hát szívének vágyi.

Tury szobájában megnyilik az ajtó,
Szobaleány jön be, skálára sóhajtó,
Üveg vizet hozván, nem is sejtve bajt, ó
Különbén lett volna könyveket hullajtó.

És szól nemes Tury: Ejnye, mi a mokkus!
Hisz ebben a vízben sok a micrococcus!
Aki ezt megissza, elnyeli barakkus,
Avagy befogadja fővárosi „Rokkus“!

Nosza, gyere elő, te kis peneczilus,
Faragd ki az plajbászt, pusztitson mint Nilus,
Vagyon itt a vízben tömérdek bakezilus,
Hogy üssön beléjük a nagy istennyilus!

Mikro- és makrobó s mindenféle gomba,
Ami csak tenyészik kiskuti vadonba,
Le is lett pipálva, úgy, hogy kiskut nyomba
Vizes-toronyostul dőle szörnyen romba.

Akzionárosok néztek rögtön össze,
Mentek vegyész fogni, ki őket fődözze,
Mikrobót, makrobót száz fokosra főzze,
És a kiabálást szuszszal tovább győzze.

Nosza, keresésnek találás lett vége,
Kómikust, kémikust foghatának végre,
Egy volt a világon, felszállt az értéke,
Hogyne! Spiritusból szedték ki evégre.

Es leve szörnyü harc, milyt nem pipált Spárta
Egyik bakezilusnak, másik viznek árta,
Hét éjszaka, hét nap iszonyu harc járta,
Kórháznál vérfagyva nézte ezt a várta.

Már megölték egymást kegyetlen vitézek,
Szélben széjjelhordva szállnak testi részek,
Vizes torony mintha lenne víztől részeg,
A fejét csóválva mondja: minő vészek!

S most ha éjjelenkint nem alvó halandó
Viztoronynak mellé kimenni hajlandó,
Lát bőszzellemharcot mely vért fagyasztandó
Még czicza hátán is szörmét borzolandó.

Két nagy vizipuska hófehérben áll ott,
Egyik puskapora viz, két napos állott,
Másik a tartályból vesz öblébe nyálot
És omlik a viz-vér, okozván halálot.

Mikrobó lovait elrendezvén esinnal,
Jól megabrakolván sült, főtt gelatinnal,
Támad Tury s Szilágyi eviczkel, mint tinhal,
Mig megeredt innal toronyba jut kinnal.

Tulságos udvariasság.

A jószágigazgató levelet ír a grófnak s így végzi: „S most ezer bocsánatot kérek gróf urtól, hogy ingujjban irom e sorokat, de higye meg, nagyon meleg van. . .

A PARFEUM.

— Spanyol novellette. —

Magyarul megírta: Briquett.

Dolores és Filippó szerették egymást. Legalább úgy tudta ezt egész Valladolid, a mely mindennap látva a Dolores mezzanin lakására feldiszkuráló Filippót, megesküdött volna akár Jan Fugodi Compossellára, hogy bárhogyan szeresse is Filippó Dolorest, a sok fülneztől még is nyakidegzsábat kap, nem Dolores, hanem Filippó.

Mert Filippó csakugyan igen dühösen igazította a sort; szerelmes volt mint egy burjufóka, és ha szive királynőjét három kilométernyire érezte, nem fért meg a toalettejében. A naponkinti találkozó — mint mondók — az ablak volt, — Dolores ablaka; itt állapítottak meg a találkozások, s e megállapítás nem volt a legkönnyebb, mert volt egy akadályozó körülmény — a férj.

Igen, a szép Dolores férje volt ezen kellemetlen körülmény. A férjek általában fád dolgok, hát még az olyan, a különben is fád. S ilyen volt don Bartalo, felesége néző-pontjáról szemlélve.

Magas politikával, a társadalom nagy kérdéseivel foglalkozva, daczára annak, hogy a valladolidi egyetemen az élettan tanára volt, feleségével szóba sem állt, nemhogy neki studiumából előadásokat tartott volna. Semmi csoda, ha szegény kis penseé árvaságában más gyámolító után nézett. Csoda azonban, hogy Don Bartalo — daczára infámis hanyagságának — ezt rossz néven vette. Pedig hát mi van benne? Valóban nevetséges volna, ha bosszantó nem volna. Egy férj, egy hanyag férj, haragszik azért, ha pótoltják, ha feleségét a halálokok legborzasztóbbjától az unalomból megmentik.

Többet tett a nemes don, nemcsak haragudott, hanem ki is mutatta nyiltan, hogy Filippót nagy Spanyolország akármely gyarmatára szánja, de legkivált oda, hol a bors terem. Mellőzve, ha náluk kapta szemeivel majd lenyelte, és csalhatatlan virágnyelven igyekezett tudtára adni neki, hogy itt számára „citrom nem virul“. Filippónak volt ugyan esze, hogy az ilyesmit észre vegye, de annyi is volt, hogy úgy tegyen, mintha észre nem venné, s az ablakon át preliminált visitek annyiszor, a mennyiszer effectuáltattak.

Egy délután ismét ott találkoznak vele. Azaz, hogy mi nem, mert ha mi is ott volnánk, az érdekes pásztoróra egyszerű társalgássá válnék. Ezt pedig már a kifejlendők érdekében sem kívánjuk. Tehát ő ott van, s mi nézhetjük az egérlyukon, kályhalyukon, kuleslyukon, vagy bármiféle alkalmas lyukon. Mi azonban — nemde? — nem vagyunk kíváncsiak. Idyll=idyll. Sójajtás, könyörgés, szemrehányás, fenyegetőzés, harag, s végre az édes kibékülés, stb., stb., elejétől végig, azután ujra, színéről vagy visszajáról. Mi majd csak az eredményt fogjuk constatálni, most elég az, hogy egész délután zavartalanul éltek hőseink.

Filippónak, mint mondók, volt esze, de azért úglátszik ha több lett volna, nem ártott volna. Mert ekkor észre vette volna, hogy az idő hétre jár, arról megint észbe juthatott volna, hogy don Bartalo a pradóból, a hol valamiféle spanyol kuglit szokott művelni, mindjárt hazajön, a mikor neki, — hogy ezen incognito vizit ne számitson, s ő hamarosan egy nyilt látogatást is tessen — jó lesz, ellábolni. De hát azt mondják, hogy a szerelem s az ész ellenségek Spanyolországban is, — azért volt Filippó ezuttal „örült Spanyol“. A szép menyecske pár szava, „csapot-papot“ Bartolót-Engligolyót elfeledtetett vele, s Bartalo ott érte őt házi tűzhelyén. Áspisi pillantások szokott jutalékai kijárnak; diskurzust kezd, nem talál visszhangra, — himez-hámoz, köhög sőt prűszög is, a minek folytán zsebkendőjét használatba veszi, — s csakhamar ajánlja magát.

Don Bartalo duzzogva telepszik a pamlagra és szemére hányja nevének az udvarlót. Ez megvető hallgatással felel. Don Bartalo csak szaporítja a szót, miközben a szönyegen heverő fehérségen akad meg szeme, felveszi, nézegeti; betű f. korona ötágú (az övének csak két ága van). Tehát Filippó, a mi még nem tenne semmit, de igen az illat a mely belőle áruólólag árad — neje saját külön parfeumje. (A szerencsétlenek beparfeumözték egymás zsebkendőit.)

— Ah asszonyom s ön mégis tagad? Meri e hűtlenségét még most is tagadni? — szól a zsebkendőt Dolores orra alá nyomva.

— Nos?

— E parfeum, mely ez uracs zsebkendőjéből jő, — az öné!

— Eh uram ön bolond; hát nem lehet másnak is ilyen?

— Nem, nem lehet. Magam rendelttem és saját compositióm; nincs ilyen senkinek Valladolidban, nem is lehet, ez öntől származik.

— S ha úgy volna is, végre ez csak nem bizonyít semmit.

— Nem bizonyít? Azt mondja ön. A kinek parfeumöt adunk zsebkendőjére — —

— Nos?

— Az szeretőnk, azaz az ön szeretője.

— És?

— Othello megölte Desdemonát egy zsebkendő miatt, amely nem is volt illatos, mit tegyek én önnel?

— De uram —

— Hallgasson kigyó!

— Uram —

— Hallgasson, én beszélek —

— De én —

— Azért sem.

— Mégis uram — Ismétlem, mit bizonyít az ön nevetséges parfeumje?

— Mit, még ön kérdi? mikor tudja, holott én sem kérdelem, égbekiáltó hűtlenségét?

— Bamba, e parfeum —

— Jobb lesz, vallja be, tanácslom.

— Én, soha.

— Nem? úgy is jól van. De esküszöm, hogy a lovag ur azon testrészenek, melylyel feleségem parfeumját szipákolá, többé nem lesz szüksége zsebkeendőre.

— Szerencsétlen, ölni akarsz?

— Nem én csak az orrát . . .

— Nem, nem lehet.

— De majd megmutatom, hogy lehet.

— Rhinocerus!

— Krokodilus!

— Hyppopotamus!

— Chamaeleon!

— Gyilkos!

— Levágom!

— Azért sem!

— Majd elválnék. Adieu!

* * *

Ezek történtek szerdán.

A pénteken megjelenő „Gazetta“ (Valladolidban csak egy lap van*) ilyen tudósítást adott:

„A mayornál jelenték tegnap, hogy egy párbaj van készülöben a forráskutnál. A hatóság főnöke — maga mellé véve a városi rendőrt (ez is csak egy van) — nézett a helyszínére, azonban esupán arra ért oda elég jókor, hogy az egyik küzdőfél lehullott orrát megmentse egy ott ólalkodó eb elől, amely azt éppen bekapandó volt. A vivók B. ur és F. ur voltak, a veszendőbe ment orr B. uré. X. tudor azt állítja, hogy vissza fogja helyezni helyére.“

Ime, nyájás olyasó, a szörnyü végü história és miért? Egy kis illatért. Tant de bruit pour une omelette. És mi a tanulság belőle?

Először: felebarátod feleségének parfeumját ne kívánjad.

Másodszor: ha professor vagy, ne csak a diákoknak magyarázz, hanem a feleségednek is.

Harmadszor: meg levén írva, hogy szemet szemért, fogat fogért, orrot — orrért, ne törj felebarátod testének valamely részére, mert a magadé rihat utána.

* Boldog város!

Az olvasók.

Epigramma.

Vén urnője „színes“ arcát bámulja legénye:

„Mit bámulsz te füles, ujnak látszom-e előttd?!”

„Uj nem“ — szolt a füles — „de igen jól megreparálva.“

BRIQUETT.

Nana.

I.

Szemeid fénytüze:

Én vezércsillagom,

Venusi termeted:

Én felhőoszlopom.

Ajkaid lágy szava:

Sinai igéje,

S kebled hóhalmi:

Az ígéret földje.

II.

Szememre hányod, hogy

Nem hiszek istenben,

Hisz az lehetetlen!

Hogy is lehetne az:

Ismerni tégedet

S hinní valamiben.

Somlap.

Négy kezü.

AGNES. A fiatal Bertók ma felajánlotta nekem a kezét s megkérte az enyémet.

BERTA. Te, ez a Bertók tegnap és tegnapelőtt már három leánynak tett hasonló ajánlatot, te vagy a negyedik. Azt hiszem négy keze van s atyám igazat mond, mikor őt majomnak nevezi.

Hideg vér.

„Uram ég a háza!“ kiált egy idegen beroshanva Owbreigh lord dolgozó szobájába. A lord végig nézi s nyugodtan válaszol: „Uram, ön két megbocsáthatatlan bünt követett el, először: nincs bemutatva, mégis hozzám tolakodik; másodszor pedig vakmerősége a szemtelenséggel határos, hogy mer ön házi ügyeimbe avatkozni?“

Szórakozottság.

— Nagyságos ur, koldus van odakünn.

— „No, hát mit akar?“

Furcsa feledékenység.

Egy jókedvü fiatalember pompás ebéd után, távozás előtt így szólott a pinczérhez: „Kérem, figyelmeztessen holnap, hogy ma elfelejtettem kifizetni az ebédemet.“

Kolerás időben.

Ur. Miféle emberek maguk?
Első ember. Bakter vagyok a vasutnál.
 Ur. Hát maga?
Második. Én is bakter vagyok.
 Ur. És maga?
Harmadik. Én is bakter vagyok.
 Ur. No, akkor csak távozzanak tőlem! hisz maguk valóságos bakteriumot képeznek!

Redakcióban.

Vörösmarthy Iczig. Láthatsz eztet a cikk?
 Ez edj drága cikk. Ezért vagy kapom X-thül 20 florint, és Y-thül 2 pafan.

Kossuth Jakab. Én megelégedném az edjik felével is!

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

Szávay Gyula.

Major János bor- és sörmérő

értesíti a n. é. közönséget, hogy a Teleky-utczában volt

Weiss-féle sörödét

meg- és átvette s minden szükségessel kellően felszerelve ma, vasárnap estve, Farkas Lajos zenekara közreműködése mellett

ünnepélyesen megnyitja.

Kitünő svechati sörről, tisztán kezelt jó borokról, hideg és meleg ételekről, pontos kiszolgálásról gondoskodva lesz.

Jelentés.

Tisztelettel értesítjük a n. é. közönséget, miszerint f. é. november 1-jétől a Dunántuli része **Győrött székelő vezérügynökséget** állítottunk fel, és ennek vezetésével

Hentaller Lajos és Pick S. urakat

biztuk meg.

Minden az életbiztosításra vonatkozó felvilágosítással nevezett urak készséggel szolgálnak. Üzleti helyiségünk a **városház utcai Balogh-féle házban** van.

Bpsten, 1886. okt. 31.

The Gresham Life Assurance Society
 magyarországi fiókja Budapestben.

Peissner György kávéházában

— Lloyd-kávéház —

minden csütörtökön este zene-estélyt rendez
Vörös Jancsi zenetársulata.

Arczkenőcs és mosdóvíz.

„Az arcz a lélek tükré” mondja egy régi példabeszéd, melyben kétségtelenül sok igazság rejlik. Legalább a tiszta, hibátlan arczbőr mint a csinos, kellemes külső főtenyezője, azonnal rokonszenvet kell. Különösen fontos körülmény ez a női nemnél, melynek a tiszta, viruló arczszin egyik kiváló kellemét képezi. A saját vegyszeti laboratóriumomban készülő arczkenőcs megszünteti a bőr érdességet, elmuaszítja a szeplőket, májfoltokat, tüzőket, bibircseket, az arcz- és orron előjövő rendellenes pirosságot persenéseket és izzagos kiütést, szóval a bőrt hibátlan tisztaságává változtatja s annak bársonyszerű légyságot ad. E kenőcs különben a test bármely részén előforduló foltok eltávolítására is igen alkalmas. Hatása nagyban fokozódik, ha az arczkenőcs az általam készített mosdóvízzel használtatik. Ahol a természet nem adta meg az előnyt ott a fentnevezett szerek által biztosan megszerezhető. Az arczkenőcs és mosdóvíz valódián egyedül

MEHLSCHMIDT JÓZSEF

gyógyszerész, Győrött kapható.

Egy kis tégely arczkenőcs ára 50 kr., egy nagy tégely 1 frt, egy palack mosdóvíz 70 kr. 10—10

Postai megrendelések utánvét mellett eszközöltetnek.

Ugyanitt kapható **Regenerator**. Teljesen ártalmatlan szer, haj vagy szakáll eredeti színének helyreállítására. A haj vagy szakáll ezen szerrel naponként egyszer bedörzsölve, visszakapja eredeti színét később elegendő hetenkint kétszeri bedörzsölés is.

Huzás már a jövő **h**ónapban.

Kincsem á **1** ft **Sorsjegy** **10** ft
 Sorsjegy **1** ft **11** sorsjegy **10** ft
 csak

főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20 % lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.

Sorsjegyek kaphatók e lap kiadóhivatalában.
 Kármelita-tér 8 sz. II. em.

Kép-, tükör- és óraraktár.

Olajnyomatu képek.

(Szent-, genre és 10-15 tájképek díszes aranykeretben.)

Stein Vilmos
 kép-, tükör- és óraraktára.

Különféle tükrök

arany- vagy diófa-keretben.

Inga- és zsebórák,
 különféle nemben és árban.

Részletfizetésre is.

Részletfizetésre is.

Szolid üzlet, jó tárgyak.

Felhívás előfizetésre!

Elhatároztuk, hogy **Budapesti Ujság** címmel új lapot indítunk meg. Teszszük ezt abban az őszinte meggyőződésben, hogy ezzel hiányt pótolunk, hogy olyan szükségnek teszünk eleget, mely már rég követelt kielégítést. A közönség ama részének, melynek sem ideje, sem pénze nincs nagy és drága újságok járatására, maig sincs igazi napilapja.

A **Budapesti Ujság** hű és gyors értesítője, **pártatlan** tájékoztatója bajaiban, törekvéseiben támogatója akar lenni a magyar népnek. Azt hisszük, hogy megtapintottuk a nép szívverését s megértettük mit érez, mit óhajt. Épen azért reméljük, hogy minket is meg fognak érteni s se nyelvünk, se gondolkozásunk nem lesz idegen azoknál, akiknek irunk.

Ez az **egyik** jogezim, amelyre lapunk megindítását alapítjuk.

De van egy másik is. A fennálló lapok mindannyian valamely **pártnak** s nem a nép **összeségének** érdekeit szolgálják s ezzel, ha tán jóhiszeműleg is, a közönség félrevezetésének eszközéül szegődnek. Mi függetlenül, nem kötve semmi pártregula által, csupán egy ezelt ismerünk: **a haza, a nép javát!**

S ez lesz a második külömbség a **Budapesti Ujság** meg a többi lapok között: ez a második jogezim, melyre büszkén hivatkozhatunk.

Hogy hatásunk legyen, olvasókra van szükségünk, minél több olvasóra. Ez erkölesi haszon kedvéért elhatároztuk tehát, hogy lemondunk az **anyagi haszon legnagyobb részéről** s lapunk árát oly alacsonyra szabjuk, hogy az senkinek, még a legszegényebbnek se legyen drága.

A Budapesti Ujság

előfizetési ára a vidéken:

Egész évre	10 frt 80 kr.	Negyed évre	2 frt 70 kr
Fél évre	5 " 40 "	Egy hónapra	— " 90 "

Egyes szám ára 4 kr.

Ennyit a szegényebb ember is szánhat naponkint arra, hogy a világ eseményei felől tájékozódjék.

Lapunk közleményeire vonatkozólag első és főelvünk, hogy igazat mondjunk s a szenzáció rovására ne túlozzunk.

Összeköttetéseinknél fogva ígérhetjük, hogy jó és gyors, kimerítő és pontos értesítést fogunk hozni minden nevezetesebb eseményről.

Vezércikkeink, épen azok íróinak kiválóságánál fogva, nemcsak politikaiak lesznek, de irányt kívánnak adni minden, a közönség életére behatással bíró esetben.

Tárczarovatunk, az olvasónak e megszeretett irodalmi alakja, állandó lesz, annak szellemes tartalmasságáról és élénkségéről gondoskodva van.

Hirrovatunkra (hazai és külföldi hírek) kiváló gondot fordítunk, hogy az nemcsak tájékoztató, de kellemes olvasmány is legyen.

Közgazdasági rovatunk a legvigyázóbb szemmel fogja kísérni mindazt, ami e téren a nép érdekeinek szolgálhat vagy árthat s itt sem fogunk tartózkodni az igaz szó kimondásától.

Ez a lap tartalmára nézve változhatlan programunk.

A BUDAPESTI UJSÁG szerkesztősége, VI., Andrassy-ut, 12,

A györi körkemence-társaság

tudomására hozza a n. é. közönségnek, hogy költségét nem kimélve, oly

KÖRKEMENCZÉT

létesített, mely az e szakban elért szerkezeti vívmányok alkalmazásba vétele mellett a lehető legtökéletesebb szabadalmazott rendszerü alapokon nyugszik s az újabb kor minden e szakba vágó igényének megfelelő szükségletek előállítására alkalmas.

Van szerencséje a társaságnak tudatni a t. közönséggel, hogy a körkemence telepen a kitünő anyagból készült, jól kiégetett

fal-tégla ezre 14 frt.,

ugyancsak a körkemence-telepen hasonló kitünő minőségü

kut-tégla ezre 16 frt.

Azonkívül a telepen kapható

ékalaku csatorna-tégla

csatornák és boltozatok készítésére minden mérethez alkalmazott nagyságban.

Ugyszintén: iszapolt és sajtolt téglá épület-homlokzatok számára, ugyanily anyagból készült sima négyszögalaku, reczés és hatszögletü téglalapok előszobák, folyosók, konyhák kövezésére, kaphatók továbbá téglalapok padlaskövezet számára, ugyszintén legjobb minőségü

járda-kövezet.

Végül bármily alaku és minőségü téglák és téglalapok, ugy minden e szakba eső s az építkezésnél előforduló szükségletek a legjutányosabb áron megrendelhetők s a legjobb minőségben gyorsan elkészülnek.

Megrendelések eszközölhetők **Ott Ernőnél**, (Györbelváros, kármelitatér) és **Grünwald Jánosnál**, (Györnádorváros, hosszu-utcza).

Nagyban való megrendeléseknél jelentékeny árleengedés.